

252
Людмила

ЕДНАКВИ ОТНОШЕНИЯ

23 година

5 лекция на оощия класъ
3.XI.1943 г. Сръда 5 ч.с.
Изгрѣвъ - София

Отче нашъ.
Добъръ день.

Направихме упражнението за дишането.

Ако ви дадатъ една тема, що е съвъстъ, какъ бихте определили съвъстния човѣкъ, или съзнателниятъ. Съзнание и съвъстъ иматъ основна разлика. Тъ иматъ една основа и се разклоняватъ. Въ съзнанието какво има? Въ какво се диди съвъстниятъ човѣкъ?

A. — Въ Каква е връзката между две точки? Какви сѫ условията, за да се образува нѣкакво отношение между две точки? /Една котка влиза до катега драта на учителя/. Природата докато направи котката, знаете ли колко взело, ко ко умъ се изиска, каква интелигентност, колко разумни сѫщества сѫ рапортили,

докато създадатъ тази форма на котката? Вие се смѣете на котката. Тя не мисли, че тукъ има нѣкаква лекция, нѣкаква философска работа. Тя мисли има ли нѣщо за ядене. Интересува се само отъ ядене и има ли топло нѣкъде. Понеже е студено, търси топла стая. Изнесете я навънъ, да не отвлъчи вниманието.

Хубавитъ работи сѫ изкушение за учениците, понеже не може да си учать уроците. Ако при нѣкой ученикъ има красива ябълка или круша, отвлича вниманието. Той гледа, какъ да вземе ябълката или кушата, остава неученъ урокътъ. Възрастните често се изкушаватъ. Има разни плодове. Въ физическото поле има красиви плодове, въ духовния свѣтъ има красиви плодове въ умствения свѣтъ има красиви плодове. Три рода изкушения имате. Всички тъ хора минаватъ, се ще научите нѣщо. Какво е научилъ младиятъ, следъ като е останърълъ? Младиятъ е научилъ едно нѣщо, че е останърълъ, придобилъ знание. Стариятъ научилъ това, че е изгубилъ младостта. Какви сѫ двутъ състояния? Младиятъ казва тъй: Туй, което считахъ за идеалъ, вече го постигнахъ. После казва: Нѣма нѣкъде да вървя. Стариятъ вече дошълъ до крайниятъ предълъ. Що е старостъ. Крайниятъ предълъ на стремежа на младия човѣкъ. Какъвъ е идеалътъ на стария човѣкъ? Да се подмлади, да се върне назадъ. Да се върне назадъ е невъзможно. Младиятъ върви по права линия, стариятъ върви по крива линия. Стариятъ се подмладява по крива линия. Ако ти не знаешъ да вървишъ по крива линия, ти не може да се подмладишъ. Като останъръшъ, ще вървишъ по кривата линия. Казва: Не върви по крива линия. Чудни сѫ хората! По крива линия не искатъ да вървятъ, а ядатъ плодове съ крива линия. Нѣкой путь правятъ такива сладки парчета съ прости линии.

Сега къкъвъ е смисълътъ на земниятъ животъ/на живота на растенията? Едно растение иска да слѣзе на земята. Едно растение слизи къмъ земята. Всички тъ растения, които слизатъ къмъ земята, забравили сѫ, кѫде е седи центърът и като сѫ дошли на земята, забравили сѫ, кѫде е центърът и като сѫ дошли на земята, главата имъ е залостена въ гъстата материя, краката имъ сѫ обрнати нагоре по посоката, откъдето сѫ дошли. И следователно, всичката наука на растенията е да си обрнатъ главата. Туй движение да го обрнатъ на 180 градуса, да

добиятъ първоначалното състояние. Вие изгубите състоянието на вашето съзнание за право и криво. Щомъ изгубишъ съзнанието за право и криво, ти си въ растенията, започвашъ да страдашъ. Шо е страданието? Ти си се отдалечилъ отъ Центъра, който подхранва твоя умственъ животъ.

Сега често се оплаквате отъ елементарни работи. Оплаквате се, че не сте яли. Оплаквате се, но отъ чисто религиозно гледище, стомахътъ е едно престъпление. Стомахътъ ще те застави да вършишъ престъпления: малки и големи престъпления. Нѣкой путь диска ти се кокошница, ярчица. Ти ще искашъ да отрѣжешъ главата на кокошката, ще я оскулешъ, ще й извадишъ червата, мекото ще опечешъ. После ще кажешъ, че Господъ създадъ кокошката, да я яде човѣкъ. Всичкитъ евангелисти изваждатъ свойтѣ ~~доказателства~~ доказателства отъ Библията, че трѣба да се яде месце. Всичкитъ онѣзи, които пиятъ винце, изваждатъ ~~иже~~ ~~доказателства~~ доказателства за пиято отъ това, че Христосъ направилъ водата на вино. Казватъ: Защо да ве не пие? Въздържателитъ казватъ: Да се не пие. Въ природата нѣма трезвеностъ. Въ природата нѣма трезви хора да не пиятъ. Ще пиешъ водата! Много хора като пиято вода, се разболяватъ. Препиль студу дена вода. Ние, съвременнитѣ хора, мислимъ, че много знаемъ. Много знаемъ, но всичкото знание седи въ резъ заолуждения. Те обе ти препоръчватъ, казватъ: Ти ще станешъ ученъ човѣкъ, ще напишешъ много нѣща. Ти ще станешъ ученъ човѣкъ, ще напишешъ доста невѣрни работи, въ които самъ не вървашъ и убедитъ хора въ туй. Като убедишъ тия хора, ти не знаятъ, какво правятъ.

Какъ ще бѫдешъ красивъ? Какво нѣщо е красотата? Въ човѣкъ кия животъ красотата е единъ капиталъ. Красивиятъ човѣкъ има преимущество предъ грозния. Въ красивия умътъ е по-добре развитъ, у грозния е по-слабо развитъ. Сега говоря за онази органическа красота. Всѣки скулпторъ извайва хубава красива статуя. Той извайва една ~~у~~ форма на красотата. Тази статуя виждашъ въ едно положение. Запримѣръ художникъ нарисува картина. То е едно статическо положение. Нарисува единъ погледъ на човѣкъ. Казва: Много гениално е нарисувано. Той е като детективъ, гледа много сериозно, започва да се плаши отъ тебе. Гледа да ме хваще въ нѣкоя погрѣшка. Мнозина отъ вас гледамъ по нѣкой путь следите нѣкого, въртите си главата, следите, кѫде ще иде. Излиза отъ една кѫща, влизаш въ друга. Вие се интересувате, защо е излѣзълъ отъ едната кѫща, защо отива въ другата кѫща. Преди години вървя извърненските улици, единъ момъкъ се разхожда рано сутринта по улицата и две жени се разговарятъ: На този младиятъ момъкъ тази улица много му свѣти. Свѣти му, казвамъ, слънцето бѫше изгрѣло, разкожда се тамъ. Какво разбира "свѣти му улицата"? Улицата може ли да свѣти? Не може. Всичко въ свѣта може да улицата да свѣти, то е невѣзможно. Ти казватъ, че улицата на този младия момъкъ свѣтнала. Ото наше гледище ти си сиромахъ, искашъ да заобогатъешъ. То е законно, ако знаешъ, какъ да заобогатъешъ. Да допуснемъ, че нѣкой човѣкъ има редъ семенца, скъпоценни камъни. Допуснете, че има скъпоценни камъни, които сѫ превърнати на житени зърна. Представете си, че всѣки скъпоцененъ камъкъ е струвалъ по десетъ милиона. Десетъ скъпоценни камъни по десетъ

милона. По едно съвпадение този камъкъ се е превърналъ на житено зърно, ~~жежки~~ една дванадесетъ хилядва частъ отъ килограма. Едно кило жито колко струва? - 10 лева. Сега нѣма да вземаме черната борса, на черна борса не се мѣри, на оѣла борса. Ние вземаме десетъ лева, понеже по-лесно се смѣта. 12 хиляди зърнца има въ едно кило. Какво ще се падне за едно зърно?

~~Или имате учението да се отречешъ отъ себе си. Какъ тъй да се превърнатътъ на жигено зърно? Редъ поколъния сѫ живѣли да придобиятъ богатство. Дѣди и прадѣди оставили десетъ ~~милиона~~ наследство. Казва: Ако не се отречешъ да раздадешъ всичкото богатство, да дойдешъ и да ме последвашъ, да се научишъ да живѣешъ. Казва: Какво трѣба да направя, за да наследя животъ въченъ. - Още има нѣщо, което ти недостига. Иди раздай имането си на сиромаси тъ. Вие зирашете, но не знаете. какъ ще раздадешъ имането, кому ще го дадешъ. Всичките тѣзи операции сѫ неправилни. По единъ естественъ путь вървятъ нѣкои, нѣкои вървятъ по единъ неестественъ путь, затова резултатите сѫ противоположни. Че трѣба да търгуваме, но методите, по които се търгува, не сѫ прави. Трѣба да се учимъ, но медотите по които учишъ, не вървимъ по единъ естественъ путь. Знанието въ тебе може да събуди чувствата. Да кажемъ науката въ тебое може да събуди едно чувство на алчностъ. Науката може да събуди въ тебе чувството на лакомство, ядене, пиене. Като ученъ човѣкъ ще си позволишъ, че имашъ право. Учението човѣкъ си позволява нѣща, които иначе не му е позволено. Той е като свещеникъ, който на другите хора проповѣдва въздържание и постъ, но самъ той вкуства олажничко, похапва. Казва, ~~зажинки~~ законътъ за другите, не е за него. Единъ свещеникъ, който проповѣдва въздържанието, иска да яде кокошки. Ако всичките енориashi знаятъ, че е яль въ постъ кокошки, ще изгуби всичкото уважение. Че се скрие, ще заколи кокошката, ще я оскуде въ скришно, ще я изяде скрито. Защо нѣкои работи сѫ скритни. Съобразни сѫ. Той яде скрито кокошката, не иска да съолазни другите хора. Намирамъ до брата страна на свещеника. Той защо се скрие? Да не съолазни другите хора. Казва: Азъ се оцапахъ, поне другите хора да се не цапатъ. Вие направите нѣкоя погрѣшка, криете се. То е закланата кокошка. Чакате тази погрѣшка да не излѣзе навънъ, да не другите хора да трѣгнатъ по неговия путь. Сега обратниятъ процесъ. Има нѣща, които ние искаме да ядатъ другите хора. Посадимъ едно дърво, като израстне и даде плодъ, казвашъ: Азъ го посадихъ, вкусете и вижте плода. Когато заколите кокошка, викате ли нѣкого да вкуси отътази кокошка? Не.~~

~~Казвамъ: Ние сега схващаме живота много повърхностно. Казваме: Трѣба да бѫдешъ младъ. Но младостта, както разбираме слизане отъ Божествения свѣтъ. Ти си живѣлъ въ закона на хармонията, тази хармония е поддържала твоята младостта. Младостта е най-хуаавото, най-красивото нѣщо, което човѣкъ има. Две нѣща интересуватъ човѣка: да бѫде младъ и да бѫде старъ едновременно. Младътъ оттамъ, отдено животъ черпи, иде. Старъ, дето може да проявява животъ. Стариятъ проявява живота, младиятъ кредитира. Стариятъ изявява този капиталъ. Не считайте, че младиятъ не знае нищо, че младиятъ се ражда на вежа. Младиятъ гочовѣкъ отъ нѣвидимия свѣтъ като госнематъ на земята,~~

го приспиватъ. Може горе въ небето да е билъ ангелъ. Три ангели го взематъ прекарватъ го въ едно езеро вода, потапятъ го три пъти, той забрави всичко дойдатъ обиколятъ земята три пъти. На земята отвсъкъде не може да се влиза. Светлината минава, но душитъ като дойдатъ отвсъкъде не може да минатъ. Има врати, ще те донесатъ до вратата и тази душа презъ вратата ще влезе. Раятъ нали има врати. Раятъ няма много врати. Ще донесатъ нъкъд башата и майката ще подпишатъ единъ договоръ, оставатъ тази душа на тъхно разположение. Тази душа, която е оставене на ваше разположение ще бъди или ваша дъщеря, или ваш синъ. Сега всяка една мисълъ, която се образува въ вашия умъ, това е една жива душа. Мисълъта е една форма, въ която една разумна душа може да се оолъче. Дрехата е тълото. Вие вече имате една мисълъ въ вашия умъ. Имате едно живо същество въ ума ви, което вие тръгва да го изучавате. Следът туй отъ мислите ще се роди едно чувство. Чувството това е ваша дъщеря. Формата въ която едно разумно същество може да се оолъче въ женска форма. Едно същество, което ще знае две нъща: да взема правилно и да дава правилно. Шо е жена. Същество, което взема правилно и дава правилно. Това е жена. Което мисли правилно и чувствува правилно, това е жена. Следователно, възпитанието дойде, понеже така мислеше. Поставиха ~~ем~~ Адама на изпитъ, казватъ: Нъма да ядешъ. На Ева не дадоха заповъдъ, заповъдъта ѝ е дадена на Адама. На него му казватъ: Ти нъма да ядешъ, понеже още не си започналъ. Ти не си разбралъ, защо тръгва да ядешъ. Тръгва да обусловиши. Когато нъкой иска да се оправдае, той доказва, защо тръгва да яде месо. Какъ оихте се оправдали? Вие сте яли месо. По закона, какъ се оправдавате. Сега друга конструкция. Казвате: Не тръгва да се яде месо. Времето, когато имаше конституция за месото, какъ се оправдавахте? Единственъ законъ.

Представете си, че имате една малка ръка, която слизатъ отъ планината. Имате градина, която тръгва да се полива. Тази ръка не винаги ще я отоиет да полива градината. Тя тръгва да си ворви по посоката, откъдето слизатъ. Ако ~~е~~ пуснете тази вода да тече цѣлъ день да върви изъ градината, тя ще я развали. Нъкой пътъ вие искате да бѫдете щастливи. Ако цѣлия денъ искате да бѫдете щастливи, ще развалите живота. Три минути едва сте способни да издържите щастлието. Мъжнотията де е? Вие искате ~~цѣлъ~~ денъ да бѫдете щастливи. То е невъзможно. На земята кажете ми единъ човѣкъ, който да е щастливъ. Ти днесъ ако си щастливъ, щастлието следъ нѣколко минути ще го взематъ. Раждави се дъщеря или синъ, красивъ човѣкъ. Единъ денъ една млада мома го завъти, той напушта дома. Съветвате го, той казва: Не може. Напусне дома. Тамъ казва: Ще напусне човѣкъ майка си и баща си и ще се прилепи при жена си.

Това го писаха хората, Богъ не го написа. Тъ разораха, да напусне човѣкъ майка и баща и да се прилепи при жена си. Като се прилепи, какво ще стане. Като се прилепи при жена си, ще стане баща. Преди да се е прилепилъ при жена си, той не е билъ баща; като се прилепи при жена си, ще стане баща. Жената като се прилепи при мъжа си, ще стане майка. Обикнатъ се двамата.

момата като обикне мжка, става майка. Щомъкът като обикне жената, става баща. Искатъ да се оженятъ. Защо тръбова да се оженятъ? Ти ще се оженишъ да станешъ баща. Не се раждатъ деца. Щомъ не се раждатъ деца, показва, не обичашъ жена си. Щомъ не се раждатъ деца, жената не обича мжка. Безплодни са. Всъко безплодно дърво се отсича. Не само това. Тамъ дето е безплодието, или умирането на децата ~~и къмъ любовта~~, причината е или бащата или майката. Изучавайте закона на любовта. Неразораната любовъ произвежда голъмтъ неща. ския въ свъта. Всички търсятъ хора умиратъ етъ едно неестествено положение, което иматъ къмъ любовта. Туй неестествено положение се дължи на ~~хиляди поколъния~~ които са живели преди насъ. Ние сме онаследили тъхните идеи.

Казвамъ: Отношението на А къмъ В какво е? А това е капиталът, съзнанието на младиятъ момъкъ, В е младата мома, А е бащата, В е майката. Съединени бащата и майката, тъхните енергии отиватъ по перпендикуляра С. А. С показва центърът, отъ който са излъзли. За да се оединяватъ тъхните отношения, за да знае една майка, какъ да обича мжка, единъ мжъ какъ да обича жена си, непременно тръбова да ~~има~~ има равенство на правите жгли. Та когато говорим за Бога, ~~важи~~ има идеята за Бога показва пътя, какъ да употребимъ любовта. Шо е Богъ? Съзнанието за Бога. Да се научимъ, какъ да употребяваме любовта. Най-първо тръбова да обичаме Бога. Следъ туй тръбова да обичаме близния. Първият близенъ на А е В. На В близниятъ е А. Следователно, правата линия образува онази вътрешна връзка на две същества. Ако търси не се съединятъ по права линия, търси право отношение. Правата линия е отношение на Божествената мърка, която мъри всички нъща. То е най-късното разстояние, което съществува въ природата. Значи правата линия това са условия. Шо е точката? Точката има само едно условие да се подвижи по права линия. Всъка права линия е възможност точката да се прояви. Точката безъ правата линия не може да се прояви. Щомъ се проявява образува отношение между тъхните. Сего вие туй не го схващате. Вие въ вашия умъ имате една форма. Видели сте единъ младъ момъкъ, влюбили сте се. Да ви попи та човъкъ, кое обичате, не знаете, влюбили сте се. Всъки денъ дето мине, сръщате го. Не само това, ставате дедективъ. Следите въ коя къща влиза. Ако влиза въ кръчмата, защо влиза въ кръчмата. Ако влиза въ училището, защо влиза въ училището. Този момъкъ може да влезе въ някоя бакалница, защо влиза въ бакалницата. Защо влиза въ бакалницата, защо влиза въ училището, защо влиза въ църквата, защо влиза въ кръчмата, това са различни отношения. Влиза въ църквата, има отношение къмъ Бога. Отива да се моли на Бога, да знае какъ да постъпи. Отива на училище, иска да се научи, какъ да живее. Отива при някой свой близенъ, тамъ иска да вземе нъщо на заемъ. Защо отима младиятъ момъкъ въ някой домъ? Нему му тръбова капиталъ въ свъта. Езъ капиталъ не може. Значи младата мома е бакалинъ въ дадения случай. Той ще отиде, ще заеме пари на заемъ. Ще вземе десетъдвадесетъ хиляди лева на заемъ. Ще се обуслови следъ няколко време тия пари да ги връща. Сега като ви говоря имате навикъ да казвате: Той заради мене говори. Азъ гледамъ всички търсящи отношения са малко неестествени. Седи една сестра и

ме гледа, какъ я гледамъ: въ краката, на колената, въ пъла, въ устата, въ ушите
трябва да гледа и изважда заключение, какъвъ човѣкъ съмъ. Ако я гледамъ въ краката, иска да отгадае главната ми мисълъ, що гледамъ краката. Азъ я гледамъ и казвамъ: На какво основание, когато си излѣзла отъ невидимия свѣтъ, какви новини има отъ нашите, отъ домашните ми? Понеже зная, тази мома е запозната, Казва: Не ги видѣхъ вашите. Като излѣзохъ отъ небето, не ги срещнахъ, ще извичите. Казвамъ: Много съжалявамъ. Втори пътъ гледайте, поздравете ги отъ мене, нека да ми пишатъ. Тя иска да знае, какво съмъ казалъ на младата мома. Казалъ съмъ й като иде въ другия свѣтъ, - понеже скоро ще иде да каже на нашите, скоро да ми пишатъ. Другото отношение може да е, виждамъ на дрехата на тази мома има микроби, които сѫ заразителни. Виждамъ на ржата ѝ едно петно. Искамъ да я изоавя отъ заразата. Ако пипна тази зараза, ще се зарази. Първата привлича всички зарази. Красивитѣ ходятъ въ свѣта привличатъ заразите. Да охардемъ на ожни, знаешъ колко лоши мисли изпраща свѣтъ? - Тѣ сѫ лицемѣри, преструватъ се, иматъ политическа цель, развалятъ народа. Нѣкой ще каже: Ние по три пъти се молимъ на денъ. Казватъ: Три пъти съ такива лъжи, се молимъ.

Сига казвамъ: Кое е правото учение за Бога? Бога ни ѿ никога не е видѣлъ. Право е. Никой не е видѣлъ Бога. Богъ не се вижда външно. Никой не Го е видолъ, жи ти не може да видишъ единъ човѣкъ, докато не го обичашъ. Въ Божествения свѣтъ виждането става чрезъ любовта. Законътъ не е такъвъ тукъ. Въ невидимия свѣтъ като и онкнешъ нѣкого, ти ссе радвашъ на него! Тукъ като онкнешъ нѣкого, ти скъроишъ. Въ Божествения свѣтъ като и онкнешъ нѣкого, ти се радвашъ. Тукъ като и онкнешъ нѣкого: ти се зададвашъ най-първо, после като звашъ: Ще ми го взематъ. Тогава причината за създаването на тази пѣсень е страхътъ. Тъи както е създадена пѣсеньта музикално страхътъ е причината тази пѣсень е създадена за нѣкоя донка, които еила умна, красива, даровита. Казва: да не ходи по чешмата надалече, понеже турцитъ сѫ ооръщали внимание и като видяте красиви български моми, да не ги задигнатъ. Той казва, да не ходи по чешмата. Страхътъ е причината за създаването на пѣсеньта. Ега както е създадена премахваме страхъ, туриаме го въ възпитаниети да желае човѣкъ естественото. Тогава Донка не е съзнавала опасността, че може да я задигнатъ. Ега Донка не съзнава, не иска да ходи да учи. Какъ е направена? - "Нали кадумахъ, нали казвахъ казвахъ, мила мамо, да не ходи по чешмата. Нашта Донка седи нашта Донка край огнището да се гуши. Да иде мамо, нече на школото, да да почне да се учи. Нашта Донка е родена, мамо, умна даровита, та е време отъ школъто да научи за живота нѣщо ново да научи". По-рано пѣше, че Донка не трюва да отива на чешмата, да не я откраднатъ. Сега обратниятъ процесъ, трюва да иде въ школъто да научи нѣщо за новия животъ. Тази пѣсень е грѣхопадането. Значи Донка била въ рая. Господъ казва на Адама: Нѣма да ядешъ итъ заораненото дърво. Остава Адамъ да каже на Ева и тя да не яде. Адамъ като я обичаше, добра уменъ е, не я предпази. Тази

Тази Донка можеше да ходи при това дърво, на чешмата. Турци тъ я задигнаха. Отиде Донка. Тази Донка въ Божественото уч"лище тръбва да ходи, за да се избави отъ ония нехестественитъ работи. Азъ разбирамъ неестественото състъдение то е турчинътъ, не знае, какъ да постъпи. Та казвамъ: Донка навънъ отъ рая да не ходи. Донка - Ева излъзе изъ рая на Адама, влъзе въ рая на жена та, въ рая на девицата. После се върна при Адама и му казва: Азъ намърихъ смисъла на живота. Човѣкъ тръбва да знае, какъ да яде. Азъ научихъ какъ да ямъ. - Азъ, казва, го обичамъ. Ти може да обичашъ заохранения плодъ, , тогава какъво ще научишъ? - Ще излъзешъ изъ рая. Като дойде Богъ при първите хора, казва: Вие не сте за рая и И двамата оолѣчи ги въ кожени дрехи, отвори вратата на рая, казва: Сега яжте, колкото искате отъ този забраненъ плодъ. Дървото остава въ рая. Тури ангели да пазятъ това дърво.

Азъ често говоря, че тръбва да се подмлади човѣкъ. То е едно заолждение. Ти не може да се подмладишъ, ако не влъзешъ въ рая. Ева съгрѣши, поне же измѣни. Ето кѫде е погрѣшката. Ева сама реши въпроса. Въ едно народно съррание се гласува, Тръбва всичките да гласуватъ, че удобряватъ този законъ. Този законъ тръбва да се одобри отъ държавниятъ глава и тогава да се тури въ действие. При туй дърво Ева тръбваше да повика Адама, следъ туй двамата тръбваше да идатъ да гласуватъ, да идатъ при Бога да подпишатъ. Ако не подпише, пакъ ще се гласува наново. Ева постъпи свободно: Мене Адамъ не ми тръбва. Ева като дойде до Адама той казва: Азъ съмъ доста уменъ. И той гласува самъ. Ядоха двамата. Като ядоха двамата, скриха се и престъпиха Божия законъ. Туй е, което не е турено въ Библията. Богъ търси Адама и той казва: Голъ съмъ. Господъ пита, защо, кой ти каза, че си гилъ. Ти и Ева не до зохте да ме питате да ядете или не отъ това дърво. Защо ни ме питахте? - Азълмислѣхъ, че е толкова умна, отъ мене я взе, азъ мислѣхъ, че тя те е пила, затова ядохъ. Отива при жената и тя казва: Азъ мислѣхъ, че змията те е питала, мислѣхъ, че ти си й позволилъ. Господъ видѣ, че и двамата сѫ адво- кати, майсторски се защищаватъ. Той змията не я пита вече. На Адъ ма казва: Ти ще орешъ земята. На Ева казва: Ти ще раждашъ деца. Ти яде отъ този плодъ да обиешъ знание. Ти ще работишъ земята и много малко приходъ ще ти даде. Ти ще раждашъ тия деца и тиядеца ще умиратъ. Ще научите, какво е дървото на познанието до сюда и зло. Ти имашъ една сдѣтла мисъль, тя се изгубова. Имашъ свѣтла ~~нажек~~ чувство, свѣтла постъпка, загуовать се. Ти си въ единъ нереаленъ свѣтъ.

Сега ние влизаме въ стълковение. Има нѣща въ настъ върни. Тръбва да дѣлимъ това, което е върно. За да отдѣли, тръбва да знае, кѫде е неговиятъ умъ. Свѣтлина му тръбва. Безъ свѣтлина не може да разорешъ нѣщо. Свѣтлина та е отпредъ, голата частъ, челото е свѣтлината. Тя дава. Топлината е покритата частъ на главата. Дава топлината. Подъ косата се крие топлината. Тия коси сѫ израснали по причина на топлината. Шомъ започне да оголява глава та, хората сѫ изгубили своята топлина, станало сушо. За да пораснатъ косите, правятъ лѣкарства. Споредъ менъ никак ви лѣкарства. Ще кажешъ?

Ще кажешъ: Да израсте. Нико повече! Кажи си: Искамъ да израстатъ косите! Ще кажешъ: Искамъ да се подмладя, и ще се подмладишъ. Нали казвашъ: Искамъ да ходя и тръгвашъ. Краката ви съ схванали, кръстътъ ми се е схваналъ. Ка-
звашъ: Искамъ да ходя. Има редъ връзки. Най-първо тръбва да имаме една ясна
представа. Младиятъ, като излиза отъ Бога, тръбова да хване правата линия. Стая-
тиятъ, който вече дошълъ по правата линия, тръбова да има единъ центъръ. СД е
пътътъ на младия човѣкъ. С. Д Окръжността е пътътъ на стария човѣкъ.
Човѣкъ въ центъра ще се подмлади. Тогава ще изучава поляризирането, полюсите
крайните точки на дра радиуса. ~~Що~~ е радиусъ, то е младиятъ. Тръбова да обикали
кружга, за да влѣзе. Когато дойде нѣкоя отъ тия души, която е носена отъ ангел
да се въплоти на земята, три пъти тръбва да обикалятъ земята, докато намѣрятъ
тази врата. Влизатъ по перпендикуляра и тогава той има право да се прероди.
Ако не намѣрятъ вратата, не може да влѣзе.

Тогава що е бракъ? Едно разумно отношение на човѣка. Ако ти нѣмашъ раз-
умно отношение къмъ Бога, ти не може да се оженишъ. Писанието казва: Туй, кое
то Богъ е съчеталъ, човѣкъ да не разлъча. Ти казвашъ, че обичашъ нѣкого. Тамъ
дето не е Богъ не може да обичашъ. Може да обичашъ само тамъ, дето е Богъ.
Дето го нѣма, тамъ всичко е лъжа. Всъка любовъ, която не е основана на присъ-
ствието на Бога, е лъжлива любовъ, защото Богъ е любовъ. Тогава ние се лъжемъ.
За него се казва, че той отначало е човѣкоубийца и лъжецъ. Когато говори, гово-
ри отъ себе си, всичко бѫща, нищо не дава.

Вие седите и казвате: Азъ ви обичамъ. Каква обичъ? Видѣ ме и стана на
крака. Че и заякътъ като ме види, става на крака и бѣга. Дошълъ нѣкой, станалъ
каква е целта? Мене не ме интересува, дали човѣкъ е умрълъ. Мене този въпросъ
не ме интересува. Мене не ме интересува, какъ Адамъ е съгрѣшилъ. Безпредметенъ
е за мене. За мене съ важни първоначалните отношения какви тръбова да бѫдатъ
на Ева къмъ Бога и какви тръбва да бѫдатъ първоначалните отношения на Адама
къмъ Бога. Какви тръбоваше да бѫдатъ отношенията на Адама къмъ Ева и какви
тръбоваше да бѫдатъ първоначалните отношения на Ева къмъ Адама. Погрѣшките съ
безпредметни да се занимаваме съ тѣхъ. Защото не естествените работи произве-
веждатъ ненормални нѣща. Азъ разглеждамъ болестъта. Най-първо има едно естес-
твено положение, дето човѣкъ е здравъ. Колкото се отдалечаво отъ естественото
положение, създаватъ се повече възможности да се разболе. Причината на болес-
та чоже да е или храненето, или дишането или мислинето. Причината на болестът
може да е нездравата човѣшка мисъль, дето има малко свѣтлина. Всъка болестъ
обуславя отъ малкото свѣтлина, отъ малкото топлина, отъ малкото сила. Когато
 силата се намалява, когато топлината се намалява, когато свѣтлината се
намалява, болезнените състояния идатъ. Що е здравословното състояние? Да напо-
че органическата ~~жизнената~~ свѣтлина да се увеличава, да се увеличава топлината
и да се увеличава силата. Какъ ще се увеличава по Целзий или по Реомюръ, по
тия барометри. Въ природата съществуватъ микроскопически увеличения, много
тънки работи. Всички заолуждения на хората съ, че съ обикнали нѣкого. Дето къмъ

те привлича, то не е човъщко. Туй, което те привлича е Божествено. Ти се заблуждаваш да мислиш, че има нъшо въ него. Тебе едно огледало те интересува дотолкът, доколкото ~~хубава~~ може ясно да те представи. Толкото по добре предста огледалото, толкова е по-приятно, колкото по-невърно представа, толкова е огледалото е по-неприятно. Огледалото е единъ човъкъ. Щомъ единъ твой приятел те представя въ една хубава форма, той е приятел; комъ нете представя въ хубава форма, той не е приятел. Той е лошо огледало. Затуй като се сръщам търъва да имаме ясна представа за другого, или да го стимулира. Ако не може да стимулираме нашите олиски, отношенията ни не съ прави. Любовта е отношение. Да обичаш нъкого е отношение да го потикваш къмъ Бога. Богъ привлича хората къмъ настъ, за да ги изпратимъ къмъ Него. Най-първо Христосъ казва: Никой не може да дойде при Мене, ако Отецъ ми не го е привлъкъл. Никой не може да иде при Бога, ако азъ не му покажа пътя, като се движи по крива линия. Старият обикаля цълния кръгъ, за да влезе пакъ въ радиуса." Никой не може да дойде при Мене, ако Отецъ ми не го е привлъкъл и никой не може да иде при Отца ми, ако азъ не му покажа пътя. Пътът е пътъ на подмладяване, пътъ, по който добиваме знание, пътъ, по който ѝ подмладяваме. Подмладяването е любовъ, старяването е мъдростъ, обикалянето е истина. Като обиколишъ тия кръгове, то е истината. Затжва истината е кръгъ, който тръба да заобиколишъ, за да влезешъ и разберешъ, какво е отношението на младия и стария, да разберешъ какви съ отношенията къмъ Бога. Старият е проявенъ младъ, младият не е още проявенъ. Сега ако вие оихте разбирали така, щъхте да имате друго отношение. Егъ искате да напишете нъшо, не можете; искате да обичате нъкого, не можете да го обичате. Защо не може да го обичашъ? Казвате: Свирете. Надете му хубаво цигулка, казвате: Свирете. Не може да свири. Кое е хубаво? - Оичамъ цигулката. Обичашъ цигулката, не може да свиришъ. Каква е тази осичъ безъ свирене? Значи любовта подразбира онова, което обичашъ, тръбова да се повиши, да покажешъ, колко го обичашъ. Ако ти единъ човъкъ, когото обичашъ, не можешъ да го освободишъ, твоята любовъ е слаба. Всъкога любивъта пиказва и освобождение. Щомъ обичашъ нъкого, тръбова да го освободишъ. Несвободниятъ човъкъ е вързанъ. Тази въръзка се е образувала, тръбова да се върже разумъ. Майката тръбова да научи сина си, че въ тази младата мома, която той ще срещне, Господъ е въ нея. Щомъ кътъ тръбва да познае Господа. Той отива и познава Господа. Той лудъе по тази мома, тя, казва е много красива. Стане стара баба, изчезне красотата, казва: Не я обичамъ. Туй, което обичашъ, е Господъ. Господъ като се оттегли, е стара баба. Що е стара баба? - безъ Господа. Що е младъ и красивъ човъкъ? - Човъкъ съ Господа. Щомъ си красимъ, щомъ си уменъ, щомъ си добъръ, Господъ е съ тебе. Щомъ изгубишъ красотата, умасдоортата, Господъ си е отишълъ. Казвашъ: Какъвъ е смисълът на живота? Смисълът на живота е въ Божественото, което подбужда къмъ проявление. Ти ставашъ старъ, старъ да помагашъ на всички. Единъ ангелъ, който има нъколко милиона години, 10-15 милиона години, като го видишъ, младъ момъкъ, който е на 21 година. Ние на 45 години, на 70 години мислимъ, че сме останали.

голъми старци сме. Смъшна е нашата старост. Двеста милиона години ако имашъ на земята, на слънцето ще си само на една година. Една слънчева година е 200 милиона наши години. Вие всички бързате да се проявите. Най-първо не бързайте. Всичката ви любовъ, която имате, тя е ~~о~~ла маска. Нъмамъ нищо противъ нея. Досега сте играли на балъ маске, никъй не ви е познавалъ, какъвъ сте, всички сте скрити. Не искамъ да си снемате маските. Щомъ снемешъ маската, съвсемъ другъ животъ ще живѣшъ. Безъ маска добре се живѣе. Сега вие минавате живата на маските. Че онова дете, което свири невѣрно, тоноветъ цѣла година нѣма ли маска? Следъ като свири десетина години, започне много хубаво да свири, приятно ти е. Подъ маската е упражнението. Като се научимъ да свиремъ, ~~ж~~ ще снемемъ маската. Като не знаемъ да свиремъ, да седи маската една погрѣшка, втора, трета, направилъ си стотина погрѣшки въ музиката, нищо не значи. Ако се срещнатъ стотина души, ще кажатъ: Той не свири хубаво, Съ маска като сме, да не знаятъ хорате, да не ни осъждатъ.

Сега гледамъ нѣкои говорятъ за духовната любовъ. Виждамъ сѫ загазили като ~~т~~ва. Любовъта, която казва: Азъ нъмамъ ли право, – каква е? За да биде любовъта естествена, трима души тръбва да присъствуватъ. Между двамата тръбва да е и Богъ. Тя е естествената любовъ. Да се роди триъгълникъ, то е любовъумътъ тръова да взема участие, сърдцето тръова да взема участие, душата тръкова да взема участие. Тамъ където човѣшката душа не взема участие, умътъ тръкова да взема участие. Тази любовъ не тръкова да биде за една година. Казвате: Истина ми вече отъ сърдцето. Тогава този огнь е много слaby. Ега азъ ви разправямъ, какви сѫ законитѣ, които съществуватъ. Казвате: Какъ ще се подмладимъ? Като се върнешъ при Бога. Ти най-първо ще възприемешъ любовъта, ще тръгнешъ по пътя на мѫдростъта, ще обиколишъ въ кръга на истината и ще се върнешъ при Бога и ще се подмладишъ. Безбройни възновления. Хиляди пъти ще влизашъ и ще излизашъ отъ Бога и въ всѣко влизане и излизане ще научишъ нѣщо. Не само веднажъ при Бога ще идешъ, не само веднажъ Богъ при тебе тече ще дойде. Слънцето колко пъти изгрѣва ~~365~~ пъти въ година изтрѣва и цѣлъ денъ изпраща не само свѣтлина. Цѣлия денъ колко свѣтлини лжчи е внесло, ако ороишъ? Тия лжчи тръова да се превърнатъ на знание. Онъли, които чакатъ Господа, ще се възюни силата имъ. Ние имаме страхъ отъ Бога. Ние сме въ състоянието на Адама, който е скритъ въ шубрака и казваме: Не ми тръбва Господъ. Нъмаме синовно отношение къмъ Бога. Богъ иска да ни приеме въ правия пътъ. Тази любовъ ~~ж~~ да не ожде мимолѣтна. Като се влюоишъ въ нъко кого, да се подмладишъ. Младиятъ като се влюои, знание да ~~ж~~ доое. Стариятъ като се влюои, да доое младостъ. Подмладяването става чрезъ любовъта. Знанието иде чрезъ мѫдростъта. Истината да се приложи любовъта. Мѫдростъта да имате отношение. Тръова да сѫе запознати съ истината. Следователно, истината = а е съединителната нишка между любовъта и мѫдростъта. Въ туй съединение децата се основяватъ. Шо е раждането на едно дете? Законъ какъ да се подмладятъ бащата и майката, щеритъ и синоветъ, които обичатъ бащата и майката, тази любовъ ги подмладава. Ако дѣщеря ти и синъ ти не те обичатъ,

ти ще останешъ. "Е какътъ: Да си замине за другия свѣтъ. Ако те обичашъ, нѣма да искашъ да си заминешъ, казватъ: "Ливѣй между насъ" Старитѣ и младите живѣятъ въ рая. Шомъ младите излѣзатъ изъ рая, и старите излизатъ изъ рая. То е естественото положениетъ.

Казвамъ: Шомъ имате едно неразположение къмъ нѣкого, не го обичашъ, вие сте извѣнъ рая. Въ рая къмъ всичките хора отношенията ни трѣба да ождаатъ еднакви. За мене всичките оукви сѫ потрѣбни. Когато чета една книга на български езикъ има 30 оукви, всяка дума може да прочета. Ако едни ми сѫ приятни, други - неприятни, не разбирамъ закона. Всички хора сѫ азбука. Да обичашъ единъ човѣкъ, да казвашъ; че този обичашъ повчесъ, онзи по-малко, то сѫ наши заблуждения. Казва: Не го обичамъ. Вие като се срѣщате, вие търсите дефектите, като казвате: Не ми харесва носа, не ми харесва окото, устата му сѫ такива, не ги харесвамъ. Нѣкой казва: Грѣбнакътъ не му харесвамъ, рамената, гъръбътъ не биль такъвъ, дефектите намиратъ много деоели уста, много тѣнки, много дългъносъ, много кхсъ. За ождеши ще имаме задача, колко трѣба да биде носътъ. 20 години като работишъ, съ колю трѣба да се продължи. Вземете въ децата носоветъ сѫ кхси, не се раждатъ децата съ дълги носове. На старите се продължаватъ. Когато естествено се разшири и продължи носътъ, после очите и тѣ трѣба да се разширятъ, трѣба да разширимъ и челото. Когато всички нѣща едно временно се разширятъ, процесътъ е правиленъ. Шомъ еднакво не се разширяватъ всички нѣща, процесътъ не е правиленъ. Нѣкога правата линия се удължава. Когати ~~некакъ~~ плоскостта се разширява, когато тѣлата се одеоеляватъ, растене има въ три посоки. Ако ти не се удължавашъ, ако не се разширявашъ и ако не надеоелявашъ, процесътъ не е правиленъ. То е четвъртото измѣрение. Когато пропорциите между удължаването на правата линия, разширяването на плоскостта и одеоеляването пропорционално става. Колкото се удължава правата линия, толкозъ се разширява, толкозъ се одеоелява. Или казано другояче: Когато обичашъ съразмѣрно трѣба да се развие мѫдростта. Когато дойде животътъ; колкото се увеличи животътъ, толкозъ трѣба да се увеличи и знанието. Колкото се увеличава знанието, толкозъ се увеличава и свободата. Следователно, имаме едно отношение между живота, знанието и свободата. Когато се увеличава животътъ, се увеличава и знанието, увеличава се и свободата. Шомъ животътъ се увеличава, и знанието се увеличава, а свободата не се увеличава, има аномално нѣщо. Шомъ се увеличава животътъ, а свободата се увеличава, а знанието не се увеличава, има нѣщо аномално. Или щомъ се увеличава знанието, увеличава се и свободата, но животътъ се намалява, има нѣщо неправилно. Казвамъ: Правилното схващане е естествено увеличаване на живота на знанието и на свободата.

Ти питашъ: Трѣба ли да го обичашъ. Този въпросъ нѣма място. Какъ трѣба да го обичамъ, на кое място? Обичъта какво значи? Обичашъ и ти мислиш само да го пригърнешъ, то е една фаза. Или мислиш само да го нахранишъ, то е една фаза. Любовъта подразбира навсъкъде да обичашъ. Любовъта подразбира

да обичашъ единъ човѣкъ, значи да му дадешъ всички тѣ права, които имашъ въ себе си. Оезъ да го ограничишъ, да го направишъ гражданинъ, дето ти живѣшъ. Ако ограничивашъ него, оезъ да ограничишъ се си или ако ограничавашъ се си, безъ да ограничишъ него, ще направишъ престъпление. Господъ като ни обикнали, направилъ ни е по образъ и подобие на себе си. Далъ ни е свобода да мислимъ и действуваме, както Той действува. Когато действуваме и правимъ погрѣшки, Той само ни наумява и ни остава пакъ свободни. Любовъта казва:

Свободни сте. То е злоупотрѣжение на нашата свобода. Ако Господъ е на нашето място, Той ще страда. Мислишъ неправилно, изпращашъ лоши форми. Или не си разположенъ, то се отразява върху Бога. Господъ казва: Дотегна ми вашето мислене, дотегна ми вашето чувствуване, дотегнаха ми вашите постѣжки. Богъ е християнски деликатно сѫщество, да Го не огорчаваме. Той е единствениятъ, който ни мисли доорто. Той ни е далъ свобода и на съмъни е страхъ, като идемъ при Бога, да на не ни ограничи. Онзи, който ни ограничава е, е другъ. Злото е, ю ето ограничава човѣка. Въ злото си свободенъ да го направишъ, но като направишъ едно зло, ограничавашъ се. Въ доорто ти се освобождавашъ. Доорти постѣжки съ освобождение. Ако направишъ една лоша постѣжка, ти се ограничавашъ. Напричина една долра постѣжки, ти реагирашъ. Любовъта дава пърната свобода. Подъ дума, че любовъ разбираме свобода, знание, животъ. Три неща разбираме: пъленъ животъ, трѣова да имашъ, естествено знание и пълна свобода. Пълна свобода въ душата си въ даденъ моментъ да можешъ като направишъ нещо да си доволенъ отъ това, което си направилъ. Да не съжалявашъ, че си обичалъ нѣкого, да не съжалявашъ, че си направилъ нѣкаква услуга нѣкому, но да ти е приятно, като че нѣ на себе си си го направилъ. И той да не съжалява. Сега нѣкой путь едениятъ съжалява, нѣкой путь и другиятъ съжалява – и двамата съжаляватъ, че съ съ себе срешиали, че съ се запознали. Но то е неестествено положение. Нѣкои искат да се освободятъ, казватъ: Азъ не искамъ да зная нищо заради него, не искамъ да го срещамъ. Тази философия оставете, тѣ съ стари ципори, най-опасните рѣки, отъ които като пияте, е опасно.

Въ науката какво значи тагента на кръга? Тангентата е едно сѫщество. То се движи въ една посока, кръгътъ е въ друга посока. Тогава туй движението ще се спре. Тангентата трѣова да биде по посоката на кръга. Туй движение да съвпадне съ движението на кръга. Тогава помага на движението. Ти обичашъ нѣкого, тангентата спира твоето движение. Или ти или той трѣова да измѣни движението. Ти трѣова да се движишъ съ него заедно, или ти трѣбва да завъртишъ кръга другояче, или той да измѣни своето направление на движението нагоре или надолу.

Казвамъ: Въ живота сега ще приложите. Единъ човѣкъ има известенъ стремъ. Ако го спирате, вие сте въ противоположна посока. Вие не можете да ождете въ хармония. Вие се движите въ друга посока. Ти се движишъ и твоето движение не хармонира съ този човѣкъ. Като дойдете въ съприкосненение съ хората, когато казваме, че трѣбва да обичаме ближния си, разбираме отношението

на тангета. Нъма да обичашъ цъдия кръгъ. Правата линия, та нгентата е отъ много по-голъмъ кръгъ.

Какво разорахте сега? Ще ви приведа единъ анегдотъ. Единъ попъ ходилъ на задушница да чете. Като събиралъ хлъба, натрупалъ една камара и попътъ казва: Братя християни, виждате ли ме? - Виждаме те. - За идната година хичъ да да ме не виждате. Той разоира камарата да ѝ ожде по-голъмъ Нъкой пътъ погръшките ви съ толкозъ много, че не се виждате. То е едната страна. Нъкой пътъ доородетелитъ ви тръова да лжатъ толкозъ високи, че пакъ да се не виждате. Човѣкъ Нъкой пътъ става невидимъ, не се вижда въ погръшките. Нъкой пътъ тръкова да сте невидими въ доородетелитъ Нъкой пътъ тръкова да биде видимъ въ погръшките, видимъ и въ доородетелитъ. Като имашъ малка доородетелъ, видимъ си. Щомъ съ малко погръшките, видимъ си въ погръшките. Като станатъ много, ставате невидими. Азъ не ви желая идната година да ождетe невидимъ. Той тръкова да разраде отъ този хлътъ да остави за идната година да биде виджа. Ако въ една бистра вода влиза една малка мътна вода, ще размъти оистрата вода. Казвамъ: Не допушайте тия течения да се вливатъ въ васъ, защото ще се размътятъ. Отъ всѣки единъ човѣкъ излиза течение. Ако сте ясновидци, отъ всѣки човѣкъ ще видите да излиза течение. Виждамъ Нъкое течение е чисто, доъръ човѣкъ е. Нъкое течение е мътно, кално, лошъ човѣкъ е. Тъ по туй разбирамъ какъвъ е теренътъ. Горе съ изчесъчени горитъ, черно-земъ е, като дойдатъ пороишата, тойсе размъти. И той не го иска. Нъкой казва: Не зная, нъщо много лошо, мътно има въ мене. Нъкой пътъ чувствувате тази каль, която тръкова да изтече.

Първото нъщо: учете се да мислите. Отправете ума си къмъ Бога да влѣзатъ свѣтлина, да ожде чиста. Отправете сърдцето си къмъ Бога, да дойде топлина и тя е чиста. Отправете волята си къмъ Бога, къмъ Неговата воля, защото тя е чиста. Три нъща чисти има: Божествената мисъль е чиста, Божествената любовъ е чиста и Божествената истина е чиста. Когато говоря азъ за любовта, подразбираамъ процеситъ, които ни чистятъ. Безъ любовъ ти не може да се очистишъ. Безъ мѫдростъ ти не може да се очистишъ. Безъ истина ти не може да се очистишъ. Тъ основяватъ. Безъ тѣхъ не може да се подмладиме. Безъ тѣхъ знанието не може да дойде, оезъ тѣхъ оезсмъртието не може да дойде. Въ пълната любовъ. Въ пълната свѣтлина, въ пълната истина ще дойде оезсмъртието. Подъ безсмъртие разоирате онова, което сме придоили да го запазимъ, да имаме еднакво отношение къмъ Бога, да ождемъ съроотници съ Него. Ако не сме съроотници, ние сме въ долината на смъртъта. Нещастията ще се радуватъ катъ день и нощъ.

Казвате: Той е голъмъ гръшникъ. Оставете, това не е наука, да живѣешъ. Мене ми е важно въ дадения моментъ вие имате възможностъ да основите живота си. Ако подигнете ума си къмъ Бога, ще се основите. Вие ако се отдалечите отъ Него, животъ ще се влѣжи. Казвате: Нека да си поживѣя като младъ, че като останъ. Не се лъжете. Стариятъ и младиятъ еднакво тръова да обичатъ Бога. Казвате: Като останъ, не мога да обичамъ, лъжете се.

Старите хора имат повече свѣтлина. Младите хора имат повече гориво, но нѣматъ толкозъ свѣтлина. Тъ се учатъ какъ отъ горивото да образуватъ свѣтлина. Стариятъ човѣкъ благодарение на младия е разоралъ свѣтлината и я увеличаватъ. Младите олагодарение на стариетъ придоноватъ гориво. Стариятъ трѣва да предава онова придоноитото и младиятъ трѣва да предава онова придоноитото. Пълна обмѣна трѣва. То е разоиране. То е стариятъ и младиятъ човѣкъ. Стариятъ човѣкъ е възможност за младия и младиятъ е възможност за стариетъ. Еднакви отношения трѣва да иматъ. Но казвамъ, че младиятъ се стреми къмъ ~~жаждата~~ стариятъ се стреми къмъ младия. Стариетъ трѣва да се стремятъ къмъ младите и обратно.

Следъ като се наялъ човѣкъ, какви сокове се образуватъ въ стомахъ? Тия сокове се прекарватъ презъ дробоветъ. Следъ като се пречистятъ тия сокове, пращатъ се въ човѣшкия мозъкъ. Човѣшкиятъ мозъкъ образува човѣшката мисълъ. Чувствуванието се образува въ слънчевия вжелъ. Въ дветъ системи, въ мозъка се образуватъ мислитъ, въ симпатичната нервна система чувствата. Чрезъ мозъчната и чрезъ симпатичната нервна система се препращатъ ~~жажда~~ по тѣлото. Мислитъ и чувствата тъ основяватъ чонѣка. Ако нѣма хармония между симпатичната нервна система и мозъчната нервна система, чивѣкъ не може да сѫществува, за ожде не може да се оновяватъ. Всѣкога се стремете да имате хубави мисли и чувства. Дойде нѣкой пътъ изпъкватъ нѣкои лоши чувства къмъ нѣкого, казвате: Не можада го обичамъ. Тури ги настрана, тъй както Господъ прави. Засоли те крака, образува се цирей. Трѣва ли да отрѣжешъ крака? Ще гледашъ нечистота да излѣзе, да остане кракътъ. Нѣма какво да ампутиратъ крака. Вие ще цитирате думите на Христа: "Ако те сълазнява ржката, отсѣчи я". Съвсемъ друго е разоираятъ Христосъ. "Отсѣчи ржката". Не отсѣчай ржцетъ, но прекрати това желание. Ако тамъ те сълазняна, престани да се сълазнявашъ въ ржката. Ржката ти да не ожде сълазънъ: Пресрещь ржката, откъснешь единъ плодъ. Не давай възможность на ржката да откъсва плода. Откажи се. Туй значи да я отсѣчешъ. Ако разоирашъ да отсѣчешъ ржката, ти като отсѣчешъ ржката, туй желание пакъ ще дойде. "Отсѣми ржката", значи ~~намършихъ~~ не проектирай ~~жажда~~ твоето неестествено желание въ ржката, не проектирай твоето неестествено желание въ ума си, не му давай място да сѫществува. Доорото, което е въ тебое, да ~~живеешъ~~ да има място, да излѣзе чрезъ твоя умъ, да излѣзе чрезъ твоята ржка, да излѣзе чрезъ твоя кракъ, да излѣзе чрезъ твоето ~~око~~. На злото не му давай място. Нека другите да даватъ. Туй, което е ~~практично~~ за насъ: да дадемъ място долрото да се проявява. Злото трѣва да ожде като торъ. Злото като влѣзе, ще разрушава всичко. Разоирка ума, разоирка сърцето, разоирка всичките понятия. Ти се намѣришъ въ чудо.

Това е животъ вѣченъ да подиная Тебе Единаго истинаго Бога на Любов

~~Богът, Мъдростта и Истината, и Иисуса Христа, Когото Ти прати, изявения
Богъ. Отецъ е, Който не се е изявилъ. Синътъ е изявения Богъ. Синътъ има от-
ношение къмъ настъ. Ако е само като божество, ^{но същество} ако не е Изявенъ, нъма отноше-
ние къмъ настъ. Въ Христа вече имаме отношение къмъ настъ. Щомъ има отноше-
ние къмъ мене, и азъ тръбова да имамъ отношение къмъ Него. Азъ искамъ
Господъ заради мене да се грижи, а азъ ще си правя, каквото искамъ. То не
е правото. Имамъ две ябълки, изядамъ едната, на онзи, когото обичамъ, дамъ
другата. То е правото. Еднакви отношения тръбова да имамъ. Сега по стария
моралъ, казвате, Азъ не го обичамъ. Кое е по-практично, ю е е по-лесно да
кажемъ: Обичамъ или не обичамъ? Кое по-живаво се произнася. Не обичамъ,
по-мъжчно се произнася. Обичамъ – много лесно се произнася. Като кажемъ
"не", спъване има. – Азъ не мога. Мога по-лесно се казва: отколкото не мога.
Следъ думата не, турете запетая – не, мога. Дойде ти на узика да кажешъ
не мога, кажи: Мога. Каквото всичките хора може да го направятъ и азъ може
да го направя. Което е естествено за всичките хора въ свѣта, едно естествен
положение ~~и~~ и растенията и животните и най-малките същества,
всичките иматъ еднакви отношения къмъ настъ. Туй, което първоначално ние
може да приложимъ, любовъта, защото тя е общъ, и знанието е общопи свободата
е общъ. Всички същества иматъ желание къмъ любовъта, къмъ знанието, камъ
свободата. Три стремежа. Сачо сега поощрявайте стремежа къмъ свободата. Ще
мине време, докато станете свободни, но поощрявайте въ себе си желанието
за свобода, поощрявайте желанието за знание и поощрявайте желанието за
животъ, за любовъ.~~

"Нали думахъ мила ма, о, нали казвахъ, да не ~~кеди~~ нашта Донка край
огнището да се гуши. Да иде, мамо, вече на школъто да започне да се учи.
Нашка Донка, мила мамо, е родена мома умна, даровита, та е време отъ школъ
то нѣщо ново да научи".

Имате доста скъпоценни камъни заровени въ вашата земя. Имате доста
злато, среоро. Много работи има, които тръбова да ги изкопаете.

Та ви пожелавамъ единъ капиталъ звонковъ. Книжните не струватъ никъ
Злато тръбова да има въ живота.

Това е животъ въченъ да позная Тебе единаго истинаго Бога и Хри-
ста, Когото си изпратилъ.